

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK I

ŁÓDŹ, PIĄTEK 7 GRUDNIA 1945 ROKU

Nr 171

Uroczyste otwarcie i Zjazdu POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Dnia dzisiejszego nikt z nas nie zapomni nigdy.

Pierwszy Zjazd Partii!

Pierwszy Zjazd w warunkach legalnych w Polsce wolnej demokratycznej, w której realizuje się nasz program, to „o co walczymy”. Pierwszy Zjazd, gorąco witany przez Prezydenta Krajowej Rady Narodowej, Premiera Rządu Jedności Narodowej i Naczelnego Dowódcę Odrodzonego Wojska Polskiego. Dziś, kiedy na Zjeździe obecni są najwyżsi dostojnicy państwowi musi się myśleć o tych czasach, kiedy nasza Partia w podziemiach odbywała swe zebrania, musi się myśleć o wszystkich członkach naszej Partii, którzy życie swoje oddali w walce z krwawym najeźdźcą w sprawiedliwej walce o demokrację, pokój i wolność, o Polskę bez wyzysku obszarnika i kapitalisty.

Ten pierwszy Zjazd Partii — to triumf słusznej naszej linii politycznej.

Sala „Roma” tonie w czerwieni i biele sztandarów, ze ścian patrzą na nas z portretów ci, którzy ukazywali nam drogę zwycięskiej walki: Karol Marks, nasz nauczyciel i czelwowie bojownicy ruchu robotniczego — Waryński, Okrzeja, Dąbrowski, Kościuszko. Nad stołem prezydyjnym **PORTRET PIERWSZEGO SEKRETARZA NASZEJ PARTII TOW. WIESŁAWA**.

Na trybunie, witany burza oklasków wchodzi tow. Wiesław. Delegaci wstają z miejsc. Krzykom i owacją nie ma zda się końca. Nagle — cisza. Wszyscy odczuwamy wagę historycznej chwili. Tow. Wiesław w krótkim przemówieniu dokonywuje otwarcia Zjazdu. Siłą i spokojem nacecho-

wane są słowa tow. Wiesława, kiedy mówi o źródłach, z których Partia nasza bierze początek. I głębiej niż kiedykolwiek rozumiemy fakt doniosły, że nasza Partia jest nową partią, że nasza Partia, która wzrosła na fali, kierowanej przez siebie walki o wyzwolenie narodowe i społeczne, opiera się na najlepszych tradycjach ruchu robotniczego, a jednocześnie ze starych błędów starych partii najlepsze wyciąga nauki. I od czuwamy dumę, że najlepiej, najszlachetniej właśnie nasza Partia umieła postawić sprawę walki o **WOLNOŚĆ NARODU I DEMOKRACJĘ LUDOWĄ**.

W głębokiej ciszy oddajemy hołd pamięci tych, którzy swoją śmiercią bohaterką ugotowali nam drogę do wolności, u podstaw której leży obława krwi i życia tysięcy bojowników — żołnierzy członków PPR: **MARIAN BUCZEK, MARCELI NOWOTKO** — pierwszy sekretarz naszej Partii, **TOW. PAWEŁ FINDER**, który po tow. Nowotce objął ster Partii, tow. **Maięgorzata Fornalska (Jasia)** i tow. **Wiesłozek**, członkowie Komitetu Centralnego tow. **Nastek Kowalczyk**, tow. **Janek Krasiecki**, jeden z założycieli ZWM, **Warszawski Sześć A.L.** z tow. **Kowalskim** na czele i wielu innych.

Z rąk NSZ, owych zbirów już po wyzwoleniu zginęło wielu członków PPR. Zginęło także kilku delegatów na Zjazd, a między innymi tow. **Jochim Leon**, pierwszy sekretarz Komitetu Powiatowego w Radomsku. Poniesliśmy ciężkie ofiary, bo jesteśmy partią czynu. I gdy słuchaliśmy tych słów historycznych zdawaliśmy sobie sprawę, że walka trwa, że będziemy budować nową Polskę i przetrzywać przeszkody, że kapitaliści i szkulanci muszą zginąć, że pokonamy niedobitki faszystów.

Po zagajeniu tow. Wiesława orkiestra gra hymn narodowy i bojową pieśń klasy robotniczej **Międzynarodówko**. Te dwa hymny, które wplatają się w nasz Zjazd są

pięknym symbolem tego, że Partia nasza — Partia Narodu jest czołowym oddziałem polskiej klasy robotniczej.

Tow. **Albrecht** (sekretarz Komitetu Warszawskiego) proponuje skład Prezydium.

Na wniosek tow. **Wiesława** przewodniczący obrad przejmują tow. **Dworakowski**, stary działacz robotniczej Woli, dziś sekretarz Kom. Woj. odzyskanego przez Polskę Gdańska, a dalej członkowie Komitetu Centralnego PPR i szeregi działaczy terenowych — jak również wdowy po **Nowotce** i **Finderze**.

Owacyjnie witany przez delegatów wchodzi na trybunę Prezydent Krajowej Rady Narodowej **ob. Bierut**, który w gorących słowach wita Zjazd tej Partii, która w najcięższej sytuacji pierwsza podniosła sztandar walki wyzwoleniczej Partii, historia której ściśle jest związana z historią Krajowej Rady Narodowej.

Gorącymi oklaskami witają delegaci Premiera Rządu Jedności Narodowej tow. **Osóbka** i **Morawskiego**. Jakże szczerym echem rozbrzmiewają w nas jego słowa, gdy mówi o tym, że nasza Partia była ośrodkiem, wokół którego skupiały się wszystkie siły demokracji. Z siłą i wiarą stwierdza tow. Premier, że nowa demokracja nie pozwoli zaszachować się przez reakcją, że nowa demokracja władzy ze swych rąk nie wypuści. Ze wszystkich stron ali rozlega się okrzyki: „domagamy się sądów ludowych. Niech żyje jedność klasy robotniczej. Niech żyje Polska Partia Socjalistyczna”.

Z kolei witany żywiołowymi oklaskami wchodzi na trybunę **Marsz. Rola** i **Żymierski** — Dowódca Odrodzonego Wojska, tak ściśle związanego z masami ludowymi nowej Polski. Oklaskami i okrzykami na cześć wojska przetrwane jest przemówienie **Marszałka**, który podkreśla olbrzymi wkład, jaki wniosła PPR w organizowaniu pod-

ziemnych sił zbrojnych. W malowniczych strojach ukazuje się na podium przydzielonym delegacją górników: **Zagłębia Śląsko-Dąbrowskiego**. **Ob. Gwiazda** wita Zjazd w imieniu górników i składa tow. **Wiesławowi** dar — rzeźbę w węgiu. W słowach nabrzmiałych szczerym wzruszeniem dziękuje tow. **Wiesław** za podarunek, który górnicy w jego ręce składają dla naszej Partii. Delegaci witaują na cześć tych, którzy tak mocno stoją na posterunku odbudowy Kraju.

Grom serdecznych oklasków, towarzyszy ukazaniu się przy mównicy tow. **Cyraniewicz**, sekretarza CKW PPS, który przy braterskim aplauzie całej sali podkreśla, że jednolity front to nie tylko formułka — nas wiodą najżywniejsze interesy, nie uda się nikomu wbić klin między PPS i PPR. **Burzliwym oklaskom nie ma końca**.

W imieniu Stronnictwa Ludowego wita Zjazd Prezes **ob. Baranowski**. Sala rozbrzmiewa od okrzyków: „Niech żyje sojusz robotniczo-chłopski. Niech żyje Stronnictwo Ludowe”.

Witają gorąco Zjazd przedstawiciele ziemi krakowskiej, ziemi lubelskiej i kopalni Wieliczki. W imieniu Stronnictwa Demokratycznego przemawia **MINISTER OB. RZY. MOWSKI**, kończąc okrzykiem: „Niech żyje niezłomna solidarność robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Następnie wystąpił Prezes PSL **WICEPREMIER OB. MIKOŁAJCZYK**.

Witany burzliwymi oklaskami wita Zjazd gen. Sekretarz Centr. Komisji Zw. Zawodowych tow. **Rustanek** z ramienia Ligi Kobiet przemawia **ob. Krygierowa**, a w imieniu Komisji Porozumiewawczej Organizacji Młodzieżowych **ob. Guzieli**. Serdecznie witają zebrani delegację łódzkich **Wiłkniarzy** z przewodniczącym **Rady Zakładowej Zakładów Scheiblera ob. Hanuszkiewiczem**.

Powitalne przemówienie tow. Gomulki-Wiesława

Towarzysze Delegaci!

Polska Partia Robotnicza i solidaryzująca się z nami masy robotników, chłopów i inteligentów przeżywają dzisiaj doniosłą, historyczną chwilę. Po raz pierwszy od chwili swego powstania, tj. po 4-ech latach krwawej walki i wyczerpanej działalności, Polska Partia Robotnicza zebrała się na I-szy Zjazd partyjny, który otwieram w imieniu Komitetu Centralnego Partii. (Oklaski).

Równocześnie w imieniu Zjazdu pozwolę sobie powitać drogiego nam gościa, przybyłego do nas na ten dzień uroczysty — Prezydenta Krajowej Rady Narodowej, **ob. Bolesława Bieruta**. (Burzliwe oklaski).

Witam w imieniu Zjazdu premiera Rządu **ob. Edwarda Osóbkę-Morawskiego**. (Burzliwe oklaski).

Witam reprezentanta i Naczelnego Dowódcę bohaterstwa Wojska Polskiego **ob. Marszałka Rola-Żymierskiego**. (Burzliwe oklaski).

Witam gospodarza m. Warszawy — miasta ruin i bohaterstwa, **ob. Tołwińskiego**. (Oklaski).

Witam wszystkich przybyłych gości z bratniej Polskiej Partii Socjalistycznej, (burzliwe oklaski) przedstawicieli sojuszników Stronnictwa Ludowego, (burzliwe oklaski), reprezentantów Stronnictwa Demokratycznego. (Burzliwe oklaski).

Miło jest nam widzieć na naszym Zjeździe przedstawicieli Polskiego Stronnictwa Ludowego i przedstawicieli Stronnictwa Pracy.

Witam przedstawicieli Komisji Centralnej Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Spółdzielczości i przedstawicieli wszystkich organizacji młodzieżowych i oświatowych.

Sz szczególnie miło jest nam powitać przedstawicieli świata nauki i literatury.

Witam wszystkie delegacje i wszystkich gości, przybyłych na I-szy Zjazd Polskiej Partii Robotniczej.

Imieniem Komitetu Centralnego Partii witam i Was Towarzysze Delegaci.

Na ten dzień, na tę chwilę którą obecnie przeżywamy, złożyła się krwawa i długa walka z okupantem niemieckim, jaką prowadziła Polska Partia Robotnicza wraz z całym narodem. Na ten dzień,

nowstała Wolna i Niepodległa Polska

i oparła swoją państwowość na zasadach i fundamentach demokracji. Bez niepodległości, opartej na demokracji nie mogliśmy swobodnie obradować na naszym Zjeździe partyjnym.

Zwołany na dzień dzisiejszy Zjazd Polskiej Partii Robotniczej jest pierwszym Zjazdem naszej Partii. Partia nasza liczy bowiem dopiero cztery lata życia. Jeste-

który umożliwił zwołanie I-go Zjazdu naszej Partii, złożyło się zwycięstwo, jakie odniósł Naród Polski wraz ze wszystkimi sprzymierzonymi narodami nad hitleryzmem i nad faszystem światowym.

Mogliśmy się zebrać w tej sali, mogliśmy zwołać I-szy Zjazd Partii tylko dlatego, że w rezultacie walki narodu z niemieckim najeźdźcą, w rezultacie wyzwolenia spod okupacji ziem polskich przez bohaterką Armie Czerwoną —

śmy młodą Partia. Jednak, będąc Partią młodą, reprezentujemy stary, bo 70 lat już liczący ruch robotniczy i ruch mas pracujących w Polsce. (Burzliwe oklaski). Ten ruch rozpoczął się bowiem od momentu, kiedy stosunki społeczne, kapitalistyczne stosunki produkcyjne zrodziły na ziemiach Polski klasę robotniczą, jako samodzielny czynnik polityczny. Partia nasza i ruch społeczny, który reprezentujemy,

tkwią swymi korzeniami głęboko w przeszłości Narodu Polskiego, w przeszłości wyzyskiwanych i uciskanych warstw społecznych w Polsce.

Historia ruchu robotniczego w Polsce

Zo zwołany ruch robotniczy w Polsce zapoczątkował jeszcze w 1877 r. **Ludwik Waryński**, powołując do życia pierwszą partię robotniczą „proletariat”. Bogata i jakże porywcza dla nas jest historia tego ruchu. Miał on różne fazy i różne partie polityczne, które stały na jego czele i które nim kierowały. Na ruchu robotniczym, rozwijającym się na ziemiach polskich, wywarła piętno swoje ta historyczna okoliczność, że rozwijał się o w okresie niewolności Narodu Polskiego kształtował się i kształtował swoje ideologiczne oblicze w okresie, kiedy Polska podzielona była między trzech zaborców — między Rosję, Niemcy i Austrię.

W warunkach, kiedy klasa robotnicza i masy pracujące poddane były podwójnemu uciskowi — uciskowi klasowemu i narodowemu — spazalo się ideologiczne oblicze tego ruchu. Pierwsi „proletariatczy” i spadkobiercy ich tradycji „esdekapelowcy”, walcząc o wyzwolenie społeczne mas pracujących, walcząc razem z rewolucjonistami rosyjskimi przeciwko caratowi, nie wiazali tej walki z narodowym wyzwoleniem ludu polskiego. Społeczne wyzwolenie mas pracujących, zrzuconie z nich klasowego ucisku wyzyskiwaczy uważali często za równoznaczne z Wolnością i Niepodległością narodu. Był to ich błąd zasadniczy, który utrudniał walkę klas robotniczej i mas pracujących tak o

(Dalszy ciąg na str. 2-iej)

Ś.p.

Ob. Bolesław Ścibiorek

poseł do KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ członek ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ R. P. „WICI”, działacz niepodległościowo-demokratyczny z okresu okupacji — zginął od kul prowokatorów reakcyjnych w dniu 5 grudnia 1945 r. o czym zawiadamia z głębokim smutkiem

KOMITET WOJEWÓDZKI
PPR W ŁÓDZI.

Przemówienie tow. Gomułki-Wiesława

(Dalszy ciąg ze str. 1-ej)

wyzwolenie społeczne, jak i o wyzwolenie narodowe.

Ruch robotniczy i walka mas pracujących spaczane były i w drugą stronę. Działająca w tych latach niewoli Polska Partia Socjalistyczna, w swej walce o narodowe wyzwolenie, o Niepodległość Polski, zatraciła kierunek i nie doceniała walki o społeczne wyzwolenie robotników i wszystkich ludzi pracy najemnej. Skutkiem tego zatarła ona w praktyce swoje klasowo-wyzwolenicze oblicze. Zagroził w jej szeregach szowinistyczny nacjonalizm, wyrazem którego była pilsudczyzna. To była druga ujemna i szkodliwa cecha ruchu robotniczego w Polsce, która utrudniała klasie robotniczej i masom pracującym walkę o swe wyzwolenie społeczne, jak również walkę o prawdziwą Wolność i Niepodległość Polski. Błędy przeszłości, powstałe tak na gruncie niewoli narodowej Polski, jak też wynikające z niedojrzałości i niedoświadczenia ruchu robotniczego, znalazły swoje przedłużenie po powstaniu Polski w 1918 r. z grobu trójzaborowej niewoli. Na Komunistycznej Partii Polski zaciążyły błędy przeszłości ruchu esdekapełowskiego w kwestii narodowej, błędy świadomie pogłębiane przez następców do KPP, agentów pilsudczyzny, co doprowadziło do tego, że Komunistyczna Partia Polski musiała się rozwiązać. KPP nie potrafiła w praktyce pozbyć się tych błędów, jak też przystosować swej polityki do konkretnej sytuacji zaistniałej w Polsce.

Na kształtowaniu się sytuacji w Polsce w listopadzie 1918 r., przez cały okres naszej II-giej Niepodległości, jak też i w okresie okupacji zaciążyły błędy przeszłości Polskiej Partii Socjalistycznej. Zakorzeniona w jej szeregach ideologia pilsudczyzny uniemożliwiła tej partii organizowanie mas do walki o wprowadzenie Polski w 1918 r. na twardy gościniec demokracji. Planem takiej polityki była paderewszczyzna, a później pilsudczyzna, występująca pod nazwą sanacji. Przedłużenie tych błędów znalazło swój wyraz w okresie okupacji w linii politycznej wodzów WRN, tej linii politycznej, którą do dzisiaj uosabia Kwapiński.

Błędy przeszłości

Wszystkie błędy przeszłości ruchu robotniczego w Polsce, przez cały czas nie pozwalaly mu zająć należnego miejsca w Narodzie Polskim. Mówię tylko o błędach ruchu robotniczego, gdyż z tego przede wszystkim ruchu wyrosła nasza Partia i do niego przede wszystkim nawiązuję.

Jesteśmy nową partią tego ruchu, nową partią mas pracujących miast i wsi.

Niektórzy ludzie sądzą, że onieśmieliła nas „zarzutem“, że jesteśmy młodą partią. Na ten „zarzut“ możemy tylko odpowiedzieć: — Tak jest. Jesteśmy młodą partią. Lecz nasza młoda partia wyciągnęła naukę z błędów przeszłości starego ruchu mas pracujących, co ją najlepiej ubroiło w walce o Niepodległość Polski i w walce o demokrację w Polsce. (Burzliwe oklaski). Jesteśmy dlatego młodą partią, gdyż odrzuciliśmy od siebie, od naszej partii, to wszystko, co w przeszłości szkodziło interesom klasy robotniczej i mas pracujących. Odrzuciliśmy w naszej młodej partii wszystko, co nie pozwalało innym starym partiom prowadzić te masy po drodze ich wyzwolenia społecznego, po drodze budownictwa demokracji ludowej. Jesteśmy młodą partią dlatego, że odrzuciliśmy politykę wszystkich starych partii, politykę, która doprowadziła do sanacyjnego faszystwu w Polsce i w konsekwencji doprowadziła nasz kraj do zguby. Jako młoda Partia i jako nowa Partia mogliśmy najsluszniej postawić zagadnienie walki o Niepodległość i Demokrację. Nasza młodość, pozbawiona zaskorupałych błędów starości innych partii, umożliwia nam dzisiaj najbardziej konsekwentne realizowanie budownictwa demokracji polskiej i budownictwo najtrwalszych fundamentów niepodległości Polski. Z tych przyczyn Partia nasza nie tylko nie wstydi się swojej młodości, lecz może się nią tylko chlubić.

Z doświadczeń historycznych wyciągnęła naukę nie tylko nasza partia. Nasze wnioski są może tylko najbardziej konsekwentne. Lecz i inne partie, o nazwach starych, czerpią swoją żywotność z własnych i cudzych doświadczeń historycznych przez przekreślanie własnych błędów przeszłości. Budują one przecież wspólnie z nami nową Polskę. Tę nową Polskę, Polskę, opartą na fundamentach ludowej

PPR wyrosła z Narodu Polskiego

Polska Partia Robotnicza wyrosła z Narodu Polskiego. Z przeszłości wyzwoleniczo-niepodległościowych i społeczno-wyzwoleniczych ruchów Narodu Polskiego wzięliśmy najlepsze tradycje. Wzięliśmy od pierwszych „proletariatyków“ ich niczym nie zachwianą i nie złamaną wiarę w zwycięstwo klasy robotniczej nad wyzyskiwaczami jej pracy i gnębielami ludu pracującego. Wzięliśmy od „Proletariatu“ ten hart ducha i to bohaterstwo, które wykazali jego przywódcy nawet w godzinie śmierci, gdy ginęli na szubienicy na stokach warszawskiej cytadeli z rąk carskich siepaczy, lub gdy przez lat dziesiątki konali w twierdzy szlisselburskiej i w katorgach carskich.

Wzięliśmy od Socjal-Demokracji Królestwa Polskiego i Litwy jej chlubne tradycje solidarności wszystkich robotników w walce z ich wrogami, jej bohaterskie tradycje rewolucyjnych walk wyzwoleniczych 1905 r. Nawiązaliśmy w swej dzia-

Partia mas pracujących miast i wsi

Budując partię, sięgaliśmy tak do własnej historii, do historii Narodu Polskiego, jak również czerpaliśmy z historii walki wyzwoleniczej innych narodów. Nasza własna historia walk walczyli i historia walk innych narodów, nauczyły nas budować partię w oparciu o najszerze masy narodu, partię, która by wyrażała ich myśl, dążenia, interesy. Nie mogła by zwyciężyć Wielka Rewolucja Francuska w 1789 r., gdyby nie miała oparcia narodu. Nie mogłaby zwyciężyć Rewolucja Socjalistyczna w Rosji w 1917 r., gdyby partia bolszewików nie wyrażała poglądów i dążeń narodów Związku Radzieckiego. Budując Polska Partię Robotniczą, partię mas pracujących miast i wsi, partię postępu, rozwoju i demokracji, partię o ideologii marksistowskiej — budowaliśmy ją i budujemy dalej w oparciu o cały Naród Polski, w oparciu o jego dążenia i interesy. (Burzliwe oklaski).

Nie małą pomocą dla nas był dorobek Komunistycznej Partii Polski szczególnie w dziedzinie wychowania i zahartowania oddanej na śmierć i życie sprawie walki z reakcją i faszyzmem kadry bojowników Demokracji. Masa członkowska rozwiązanej partii zawsze pozostała wierna idei walki o wyzwolenie mas pracujących, idei walki o wolność narodu. (Burzliwe oklaski).

Za niepodległość Polski i wolność ludu

Za Polskę taką, jaką my budujemy, zginął pierwszy sekretarz Polskiej Partii Robotniczej, tow. Marceł Nowotko, „Marian“, ofiarny wieloletni działacz i wódz robotniczy, twórca i pierwszy organizator naszej partii. Za Niepodległość Polski i Wolność jej ludu zginął z rąk gestapowskich morderców drugi z kolei sekretarz i kierownik naszej partii — tow. Paweł Finder, uzdolniony, a równocześnie cichy i całą duszą oddany partii działacz i bojownik. Po straszliwych torturach i męczarniach w lochach gestapowskich została rozstrzelana tow. Małgorzata Fornalska „Jasia“, członek Komitetu Centralnego Partii od pierwszej chwili jej założenia, krystaliczna postać w naszym ruchu, najofiarniejszy żołnierz Wyzwolenia i Wolności. Zamęczony został na śmierć członek Komitetu Centralnego Partii tow. Wieczorek Józef, znany przywódca klasy robotniczej Górnej Śląska i całej Polski i wierny żołnierz Wyzwolenia i Niepodległości. Zginął śmiało męczenną członkiem — kandydat Komitetu Centralnego tow. Nastek Kowalczyk, nadszwyczak ofiarny i nigdy nie-

demokracji można będzie tym szybciej zbudować, im prędzej wszystkie te partie nawiążą w swojej działalności tylko do dobrych tradycji swoich poprzedników. Tylko przez odrzucenie wszystkich swoich złych tradycji stare partie, zachowując swoje nazwy, mogą stać się nowymi partiami i tylko jako takie mogą budować nową Polskę i nowe życie. (Burzliwe oklaski)

łaności do bohaterskich tradycji walk niepodległościowych bojowców pepesowskich 1905 r. Naszemu ruchowi i naszej Partii najbliższe są tradycje wszystkich walk chłopskich o zrzućenie ze swego grzbietu jarzma obszarniczego. W walce z niemieckim najeźdźcą nawiązaliśmy do głębokich, patriotycznych tradycji powstańców ludu polskiego. Aby podkreślić swój związek z bohaterami powstania kościuszkowskiego I-sza Dywizja Polska, zorganizowana na ziemi radzieckiej przez ludzi naszej partii, przyjęła imię Tadeusza Kościuszki. Nasze oddziały partyzanckie, idąc śladem najlepszych bojowników Wolności i Niepodległości Narodu Polskiego, przybierały, jako nazwę ich imiona. Mamy pełne prawo czuć się spadkobiercami tradycji walk powstańców i tych idei, którym przewodził Jarosław Dąbrowski, najbliższe są nam również tradycje obozu „czerwonych“ w powstaniu 1863 r.

Polska Partia Robotnicza jest nową partią, tak samo, jak nową jest Polska, powstała po okupacji niemieckiej. Jesteśmy nową partią, tak samo, jak nowym jest okres historyczny, w którym żyjemy. Jesteśmy wyrazem tego okresu. Nawiązując do starych, najlepszych tradycji ruchu wolnościowego i niepodległościowego i chyląc czoło przed bohaterami tego ruchu — mamy już własne, nie mniej chlubne tradycje walki i własnych, nie mniej ofiarnych bohaterów. Powstałiśmy bowiem, jako Partia w okresie, kiedy Polska leżała w grobie hitlerowskiej okupacji. Powstałiśmy dla walki i wyrosłiśmy z walki z okupantem niemieckim. U podstaw Niepodległości Odrodzonej Polski leży krew i leżą kości tysięcy poległych w tej walce członków naszej partii i żołnierzy, którzy walczyli pod naszymi narodowymi sztandarami. Bojownicy naszej partii brali przykład z niezapomnianego bohatera Polski i jej ludu — Mariana Buczka, który poległ pod Warszawą we wrześniu 1939 r., podejmując walkę z Niemcami, bezpośrednio po wyrwaniu się z więzienia rawickiego. Bojownik ten i gorący patriota, trzymany był przez 16 lat w katorżniczych więzieniach przez reakcję polską.

złamany na duchu żołnierz i działacz robotniczy. Padł od kul zbirów hitlerowskich żołnierz o rzadko spotykanej odwadze i poświęceniu, młodzieniec rokujący wielkie nadzieje Partii — tow. Janek Krasicki, kierownik i organizator Związku Walki Młodych, dusza i ulubieniec młodzieży. Zginęło z rąk i od kul okupanta 11-tu sekretarzy naszych obwodów partyjnych w kraju, najlepszych i najbardziej oddanych sprawie wyzwolenia aktywistów naszej partii. Zginęło od zbrodniczych kul bratobójczych, z rąk bandytów reakcji polskiej, która w tępieniu naszej partii i naszych żołnierzy łączyła się z okupantem, dwóch sekretarzy obwodowych partii. Zginął cały legion sekretarzy okręgów partyjnych. Padło na polu chwały i zginęło śmiercią żołnierzy-partyzantów wiele dziesiątek dowódców obwodów, okręgów i oddziałów partyzanckich. Zginął w powstaniu warszawskim cały sztab warszawskiej Armii Ludowej, na czele z dowódcą tow. Bolesławem Kowalskim. Poległy w walce, względnie zginęły na szubienicach, w kaźniach gestapowskich, w

więzieniach i obozach śmierci tysiące bojowników-żołnierzy, członków Partii, Gwardii Ludowej i Armii Ludowej. Już po wyzwoleniu w walce o demokrację z rąk skrytobójców reakcyjnych zginęło setki naszych towarzyszy. Zginęli też zamordowani przez bandy NSZ delegaci wybrani na nasz Zjazd tow. Szczotka Piotr, przewodniczący Rady Zakładowej kopalni „Silesia“ w Czechowicach, członek Partii z 1942 r., członek Komitetu Powiatowego PPR w Bielsku, zamordowany 1. XI. 1945 r. wraz z żoną tow. Jochim Leon — I-szy Sekretarz Komitetu Powiatowego w Radomsku, tow. Starosławski Stanisław, II-gi Sekretarz Powiatowego Komitetu w Ostrowiu Wielkopolskim włókniarz, zamordowany 7. X. 1945 r.

Hołd poległym bohaterom

Oddajemy hołd najwyższy tym wszystkim poległym bohaterom. Cześć ich pamięci! (Sala wstaje).

Tych szarych bohaterów, którzy pod rozkazami Partii wiernie służyli ojczyźnie w oddziałach partyzanckich, w szeregach Gwardii Ludowej i Armii Ludowej, ofiarnie pracowali w technice, łączności, wywiadzie i we wszystkich innych działach pracy konspiracyjnej; szli wszędzie dokąd ich partia posyłała; tych wszystkich, dzisiaj często zapomnianych, nieznanych i nieujętych w rejestr bojowników Wolności i Wyzwolenia, którzy w tej pracy i walce oddali swe życie — wydał ze swego łona Naród Polski, wychowała zaś i prowadziła nasza partia — Polska Partia Robotnicza.

Ta wielka danina krwi, jaką u stóp Polski złożyła Polska Partia Robotnicza w okresie okupacji, jest niewzruszonym fundamentem naszej partii w Narodzie Polskim. Tradycje naszej walki i walki przez nas organizowanej, tradycje, którymi chlubi się nasza partia — stały się tradycjami całego Narodu Polskiego. Dzięki tej walce, jak również przez zajęcie słusznego stanowiska, wobec wszystkich podstawowych problemów państwowych Polska Partia Robotnicza wyrosła i w rozwoju swym posunęła się o wiele dalej od swoich poprzedników — stała się Partią nie tylko jednej klasy, ale również Partią Narodu Polskiego. I dlatego jesteśmy nową Partią.

Powołując do życia w styczniu 1942 r. Polską Partię Robotniczą, scaliliśmy w jej szeregach kilka samodzielnych, nie scentementowanych organizacji wolnościowych. Organizacje te działały przed nami na różnych terenach kraju z Warszawą na czele. Nie zajęliśmy jednak niczyjego miejsca w Polsce. Zajęliśmy, jako Partia, miejsce puste, którego nikt przed nami nie zajął i zająć nie chciał. Zajęliśmy bowiem miejsce organizatorów i realizatorów czynnej, zbrojnej walki Narodu Polskiego przeciwko niemieckim okupantom, przeciwko wszystkim, popełnianym przez nich zbrodniom. Nie było przed nami Partii, która by w tym okresie podniosła ten sztandar i rozwinęła go przed Narodem Polskim. Walką organizowaną i przeprowadzaną przez naszą partię wypełniliśmy w Polsce tę wielką próżnię, jaką powstała u nas po klęsce wrześniowej. I nie tylko to. Walką tą zmywaliśmy grzechy klęski wrześniowej, jakie z winy sanacji ciążyły na Polsce. Walką tą przekreślaliśmy politykę zdrady narodowej, jaką prowadziła w kraju i na emigracji faszystowska sanacja i reakcja. Przez tę walkę i w tej walce budowaliśmy sojuszników Narodu Polskiego z narodami Zw. Radzieckiego i ze wszystkimi państwami bloku antyfaszystowskiego. Przez tę walkę i w tej walce odradzałyśmy naród polski. Byliśmy i jesteśmy inną Partią od tych, które istniały w momencie powstawania naszej partii. Byliśmy bowiem i jesteśmy Partią Walki i PARTIĄ LUDU — w jego interesie i razem z nim podaliśmy tę walkę. Byliśmy i jesteśmy Partią czynu. Byliśmy i jesteśmy Partią realizacji haseł przez nas głoszonych. Udowodniliśmy to w przeszłości i udowodniamy dzisiaj praktyką naszej działalności. Praca podjęta przez Polską Partię Robotniczą w kraju, znalazła swój praktyczny oddźwięk i odpowiednik w pracy, jaką podjęli nasi towarzysze na emigracji — w Zw. Radzieckim. Rzuceni losami wojny poza granice Polski, roz-

(Dokończenie na str. 3-cj)

Po długich cierpieniach zmarł 3 grudnia 1945 r.

tow.

JAN CZERWIŃSKI

Były pracownik i-my „Elektrobudowa”, długoletni bojownik antyfaszystowski, członek PPR. Pogrzeb odbędzie się w sobotę dn. 8 grudnia o godz. 14.45 z Kostnicy Starego Cmentarza na Chojnach, na który towarzyszy i znajomych zaprasza

RODZINA.

Więści z całego kraju

WOJSKO PRZEKAZUJE MAJĄTKI

Władze wojskowe na Pomorzu Zachodnim rozpoczęły przekazywanie okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu administracyjnych dotychczas przez nie majątków. Ilość majątków przekazywanych wynosi ok. 300. Jednocześnie przejmowany jest przez Urząd Ziemski inwentarz żywy i martwy. W tej liczbie 8 tys. krów i 16 tys. owiec.

ANGLIA WARSZAWIE

Z inicjatywy prywatnej powstał w Wielkiej Brytanii fundusz pomocy dla Warszawy. Z funduszu tego Ministerstwo Zdrowia otrzymało w darze od Brytyjczyków dużą partię niezbędnych leków, które w najbliższych dniach nadejdą do Polski z transportami UNRRA.

Poza tym Polska ma otrzymać kompletne urządzenie dla pięciu stacji pomocy w nagłych wypadkach, dwa kompletne wyposażenia szpitalne na 80 łóżek, oraz ekwipunek dla 50 pielęgniarek, oraz 10 ton witaminowo-drożdżowej mieszaneki odżywczej i 1,5 tony skondensowanego mleka. Rzeczy te zostaną do Polski wysłane drogą morską.

UJECIE SS-MANA

Milicja kolejowa na dworcu głównym w Toruniu przytrzymała dwóch podejrzanych osobników, którzy nie posiadali dokumentów. Rozpoznano w nich SS-manę Roberta Kallofa, który w czasie okupacji grasował w Warszawie na Okęciu i w Łowiczu oraz Niemca Zimmera, rzekomo pochodzącego z Królewca. Władze U. B. zajęły się obu Niemcami.

PRZESIEDLANIE FACHOWCÓW

W związku z brakiem fachowców w rozmaitych dziedzinach przemysłu i rzemiosł na ziemiach odzyskanych, PUR rozpoczęła za pośrednictwem swych placówek specjalną akcję werbunkową i przesiedleńczą dla fachowców.

Wojewódzkie oddziały PUR-u nawiązały kontakt z terenowymi dyrekcjami zjednoczeń przemysłu, oraz z Izdami Rzemieślniczymi, z którymi wspólnie organizować będą transporty przesiedleńcze dla chętnych, na wyjazd rzemieślników i robotników.

PIĘĆ MILIONÓW JAJ DLA GÓRNIKÓW ŚLĄSKA

Z zapasów jaj konserwowanych, zakupionych w sezonie letnim przez wydział jajczarski „Społem” — 5 milionów przeznaczonych zostało dla śląskich górników.

ODROCZENIE POSIEDZENIA KOMISJI POROZUMIEWAWCZEJ STRONNICTWA DEMOKRATYCZNYCH

Posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Stronnictwa Demokratycznych wyznaczone na piątek dnia 7 bm. odbędzie się w następnym piątek, dn. 14 bm. o tej samej godzinie i w tym samym miejscu.

Co usłyszymy przez radio

6.55. Transmisja z W-wy. 8.15 Program na dzisiaj. 8.20. Komunikaty i ogłoszenia. 8.25. Rezerwa. 8.30 Skrzynka poszukiwania rodzin. 8.45. Codzienny odcinek powieści „Wy: „Placówka” Bolesława Prusa. 9.00 Przerwa. 11.55. Komunikat meteorologiczny. 11.57 Transmisja z W-wy. 13.45. Wzwał niemal górdyjski — pog. gosp. Feliksa Bąbala. 13.55. Wiadomości sportowe. 14.00 Przerwa. 14.30. Recital fortepianowy Władysława Kedry — w programie polska muzyka współczesna: 1) Grażyna Baciewiczówna: Suita dziecięca, 2) Kazimierz Jurdziński: Noveletta, Impromptu, Kolysanka i Mazurek, 3) Karol Szymanowski: Krakowiak i Mazurek. 15.00. Wiadomości z miasta i prowincji. 15.05. Czytamy gazety. 15.15. Płyty. 15.20. Reportaż z fabryki papieru. 15.30. Audycja dla robotników: aud. el. muz. CRDK. w opr. Mariana Milkuty. 16.00 Transmisja z W-wy. 16.50 Rozmaitości. 19.00 Transmisja z W-wy 19.15. Audycja dla dzieci: Kot Tami-Tam-Ti-Tot — opow. Alicji Dryżkiewicz. 19.30 Transmisja z W-wy 21.30. Muzyka tańcowa z płyt. 22.00. Koncert rozrywkowy w wyk. Krystyny Assai — sopran i zespołu jazzowego pod dyr. Bronisława Hayna, przy fortepianie Franciszka Leszczyńskiego. 22.30 Transmisja z W-wy 23.00. Zakończenie programu i Hymn do godz. 23.05.

Papierni w Polsce jest dość

Szybki wzrost produkcji. — Można wydawać książki i podręczniki szkolne. — Zapowiedź eksportu papieru. —

Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego administruje obecnie na ziemiach Staropolskich łącznie z Gdańskiem 33 zakładami wytwórczymi i 37 zakładami przetwórczymi. Na Ziemiach Odzyskanych posiadamy 54 zakłady wytwórcze i 51 przetwórczych.

Duża ilość obiektów na Ziemiach Odzyskanych jest wskutek działań wojennych zniszczona częściowo zdemontowana i wywieziona. Równocześnie z przejmowaniem nadających się do uruchomienia zakładów odbywa się tam i praca nad inwentaryzacją i zabezpieczeniem zakładów nie nadających się do uruchomienia, natomiast posiadających cenne dla nas zapasy surowców materiałów, gotowego towaru oraz maszyny i urządzenia nadające się do przewiezienia i zmontowania w innych, czynnych obecnie, względnie mających być uruchomionymi fabrykach.

W zakładach przemysłu wytwórczo-przetwórczego zatrudnionych jest w Polsce około 10.362 robotników i pracowników.

Produkcję celulozy i papieru cechuje nieustanny wzrost. I tak produkcja celulozy wynosząca w kwietniu br. 195 ton wyniosła w październiku 3107 ton, to znaczy wzrosła 16-krotnie, przy czym w tym ostatnim miesiącu wykonano 115 procent planu dla terenów Staropolskich.

Równolegle rozwijała się także produkcja papieru i tektury. W kwietniu wyprodukowano

212 t papieru a w październiku br. 5680 czyli 27 razy więcej, przy czym w tym miesiącu plan produkcji papieru dla terenów Staropolskich został wykonany w 96.2 procent. Produkcja tektury z cyfry 54 t w kwietniu br. wzrosła do 647 t w październiku, to jest 12-krotnie, wykonując dla terenów Staropolskich plan na październik tylko w 64 proc. wskutek nieprzewidywanych przerw w produkcji w związku z niedotrzymaniem dostatecznej ilości węgla i niektórych surowców oraz nieprzewidywanymi remontami maszyn.

Plan produkcji na rok przyszły przewiduje wyprodukowanie na terenach Staropolskich i Ziemiach Odzyskanych łącznie 200000 t papieru. Ilość ta niewiele odbiega od produkcji z 38 roku, która wyniosła 205000 t.

Spżycie papieru przy tej produkcji wyniesie w roku przyszłym na jednego mieszkańca Polski około 10 kg rocznie. W roku 1937 spżycie to wynosiło 5,67 kg. Przeciętna spżycia zostanie więc pokaźnie podniesiona, lecz ze względu na zniszczenie wojenne, któremu uległy zapasy papieru i druków jeszcze kilka lat musi płynąć, aby nastąpiło odpowiednie nasytzenie zapotrzebowania. Dla porównania dodamy, że w Szwecji spżycie roczne papieru na głowę wynosiło 73 kg.

Produkcja papierów pakowego, natrowego z początkiem przyszłego roku osiągnie taki wzrost, że będzie można myśleć o eksporcie. Dotychczas Centralny Zarząd Przemysłu Pa-

pierniczego był kilkakrotnie zapytywany przez poważnych odbiorców szwedzkich, angielskich i amerykańskich o możliwości eksportu. Zagranicą, bacznie obserwując rozwój naszego przemysłu papierniczego i szybki wzrost jego produkcji, zaczyna się interesować możliwościami naszego eksportu.

Produkcja papieru drukowego płaskiego (dzielowego — do druku książek) jest także bardzo wysoka i w chwili danej stoi u progu przekroczenia zapotrzebowania.

Dziwić się należy, że wydawnictwa w dalszym ciągu narzekają na brak papieru i tym tłumaczą słaby ruch wydawniczy, gdy jednocześnie CZPP twierdzi, że właśnie tego papieru jest już ilość dostateczna. Ciekawe jak przyczynę ma tego rodzaju rozbieżność zdań. Czy winę ponoszą wydawcy, czy autorzy, którzy sami za mało produkują.

Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego zapewnia, że papieru w Polsce napewno nie zabraknie a także surowca do jego produkcji ze względu na możliwości importowe celulozy rosyjskiej, którą otrzymujemy w poważnych ilościach oraz ze względu na rezerwy leśne Dolnego Śląska, które podczas wojny zupełnie nie ucierpiały, w przeciwieństwie do rezerwatów leśnych terenów Staropolskich. Papier w Polsce jest i niedługo i przyszłości rozpocznie się jego eksport zagranicę.

Z.

ROHN—ZIELINSKI w ŻYCHLINIE

Jak pracuje nasza fabryka maszyn elektrycznych. — Komórka partyjna mało poświęca uwagi sprawom żywotnym robotników

— Nasza fabryka — mówi przewodniczący Rady Zakładowej tow. Piotrowski (PPS) — szczęśliwym zbiegiem okoliczności ani w 1939 r., ani też w roku 1945 nie poniosła w budynkach i maszynach żadnych strat. W 1939 r. samoloty mało o komin fabryczny nie zawadziły, ale bomb nie rzuciły. Sądzę, że to dzięki temu iż ponad 50% akcji naszych zakładów było w posiadaniu krystalicznych rekinów zagranicznych, a w styczniu 1945 r. Czerwona Armia tak niemiłosiernie pogoniła, że nie tylko o zniszczeniu fabryki, ale nie jeden o własnych łachach zapomniał.

Dziś w fabryce pracuje 600 ludzi. Zamówień moc, ale nie wszystkie możemy wykonać, gdyż odczuwamy brak materiałów, szczególnie izolacyjnych, łożysk kulkowych i miedzi kalibrowej. Wydajność pracy średnia, ale stale wzrasta. We wrześniu w akordzie pracowało 111 robotników, w październiku 200, a w listopadzie 300 pracowników. Wiele więc wszyscy wykwalifikowani. Zarobki pracowników, które w marcu wynosiły 383.147 zł, we wrześniu podniosły się do 997.831 zł. i w dalszym ciągu wzrastają. Obrót fakturowy, który za marzec osiągnął sumę 87.567 zł. za listopad przekroczył sumę 3.500.000. Jak widać z tych cyfr, fabryka pracuje jeszcze deficytowo, chociaż przed wojną dawała olbrzymie zyski. Ale

jak tylko ruszymy pełną parą, to i dzisiaj zarobimy na siebie i damy państwu poważne zyski.

Skąd wpływają zamówienia? Przeważnie — państwowe. Dzięki naszej fabryce przyspieszono w Warszawie uruchomienie elektrowni tramwajów, rzeźni miejskiej. Mamy specjalne brygady monterów, które dokonują napraw w terenie takich maszyn, których nie można przewozić. W tej chwili nasze brygady montażowe pracują w Warszawie i Wrocławiu.

Czy robotnicy otrzymują punkty?

Dotychczas otrzymaliśmy punkty za czerwiec i lipiec. Od lipca rozdawnictwo punktów zostało zmienione i dotychczas ta sprawa nie jest wyjaśniona. Jest to z winy Centralnego Zarządu Przemysłu Elektrycznego. Te zarządy — to się wie cznie organizują i reorganizują. Są bardzo kosztowne, a jak dotychczas korzyść z nich nie wiele. Dla nas robotników są, szczególnie nie sympatyczne, bo mocno przypominają nam przedwojenne kartele.

— Jak się u was przedstawia doprowadzenie pracowników?

— Dość kiepsko. Centralny Zarząd Przemysłu Elektrycznego zorganizował dla nas Centralne Skupy w Łodzi. Wpłaściliśmy udział 60.000 zł. i damy 4000

przewozowe. W listopadzie otrzymaliśmy z Centrali Skupu po pół kg. mięsa wołowego, cena loco Łódź 105 zł. za kg. a na miejscu w Żychlinie bez takiej Centrali każdy mógł kupić mięsa ile chciał w cenie 80—90 zł. Po cukier skierowano nas do Bydgoszczy, chociaż Dobrzeń mamy o 2 km. Poszedł samochód, tkwił w Bydgoszczy 3 dni i wrócił bez cukru, gdyż tamtejszy dyrektor nie znał podpisu naszego nowego dyrektora i cukru nie wydał. Widać, że na tę Centralę Skupu bardzo liczyć nie możemy. Radzimy sobie we własnym zakresie.

Mamy piękną stołówkę przy której hodujemy 15 świń. Stan ten stale utrzymujemy. Robotnicy za obiad placą 1 i pół zł. Fabryka dopłaca 6 zł. Stołówka kosztuje fabrykę 50 tys. zł. miesięcznie. Od czerwca posiadamy własny warsztat szewski, który dotychczas naprawił 500 par butów. Przeciętnie koszt naprawy razem z zębami wynosi 90 zł. za parę, na miesiąc za taką samą reperację płaci się 400 zł.

Sprawy mieszkaniowe też wymagają dużo wysiłku i zabiegów. Na osadzie fabrycznej mamy 184 lokale o 323 izbach, z czego odnowiliśmy 150 lokali. Doszliśmy do porozumienia z magistratem i dla naszych pracowników remontujemy opuszczone domy w mieście.

A jak wyglądają sprawy szkolne?

Mamy własne przedszkole, do którego chodzi 80 dzieci. Na terenie osady znajduje się szkoła powszechna. Zorganizowaliśmy z pomocą nauczycielstwa 3 letnią szkołę zawodową. Nie mamy tylko odpowiedniej świetlicy, ale i z tym sobie radzimy, poradzimy. Tymczasem robotnicy korzystają ze świetlicy Związku Zawodowego.

Jak wygląda współpraca z dyrekcją?

Bardzo dobrze, prosto sielanka.

A jak pracują partie?

Od czasu wyborów nowej Rady, partie, które przed tym przejawiały dużą żywotność i duże zainteresowanie sprawami fabrycznymi teraz zupełnie usiadły. Pracują, ale w swoim własnym gronie, w odstawieniu się od spraw robotniczych, a współpraca partii byłaby pożądana, bo jednak robotnicy wierzą, że ich interesów najlepiej mogłaby bronić tylko partia.

A trzeba mocno tkwić w masach. My nie tylko uczymy masy, ale sami musimy z masami mieć stały i wciąż ściślejszy kontakt.

Jan Tomczak

Wieżenie czy sanatorium dla oskarżonych w procesie norymberskim

NORYMBERGA, (PAP). — Więzienie, w którym przebywa 20 zbrodniarzy wojennych, znajduje się na tyłach Pałacu Sprawiedliwości. Z gmachu więzienia wyrusza codziennie między 9 a 10 rano pod silnym konwojem, korowód podsądnych, zazwyczaj z Goeringiem na czele. Główne postacie norymberskiego procesu doprowadzane są do windy, która zawozi ich po 3 na drugie piętro, wprost do sal rozpraw.

Więzienie zorganizowane jest na wzór amerykański. Szeroki korytarz przedziela dwa szeregi cel, umieszczonych jedna za drugą. Przed drzwiami każdej celi, gdy znajdują się tam więźniowie, czuwa żołnierz policji i obserwuje zachowanie się ich przez okienko w drzwiach. Sala ma wysokość piętrową. Nad korytarzem biegają w górę mostki, również obsadzone przez uzbrojoną w rewolwery straż.

Cele są mniej więcej jednakowe, niewielkie kwadratowe. Niektóre mają we wnęce unywalnie i jak na więzienne warunki są one niemal komfortowe. Obok stolika nakrytego białym obrusem, krzesło wyściełane kocem przykrytym. Na stoliku obok pudełek z amerykańskim tytoniem i papierosami, książki. W kilku celach leży biblia w niemieckim wydaniu, powieści i dzieła klasyków niemieckich m.in. Goethe.

W celi Goeringa na wieszaku podnieszona marynarka i koszula. We wnęce muru blaszanka żołnierska do kawy. W spartańskich warunkach musi przebywać dziś marszałek Rzeszy, a swoje menu ograniczył z konieczności do 3 dań na obiad, jednakże warunki więzienne nie musiały widocznie źle wpływać na zdrowie i apetyt Goeringa, skoro, jak stwierdził lekarz, waży on obecnie 110 kg.

Przemówienie tow. Gomulki-Wiesława

(Dokończenie ze str. 2-iej)

dzieleni linią frontów od swojej ojczyzny, podjęli oni inicjatywę zorganizowania wszystkich Polaków — emigrantów na ziemi radzieckiej w Zw. Patriotów Polskich.

Idąc za przykładem kraju, organizowali na emigracji siłę zbrojną państwa polskiego. Tworzyli Armię Polską. Armia ta, krwią swego żołnierza, przelaną na ziemi radzieckiej, zmyła hańbę dezercji Andersa, hańbę tym większą, że popełnioną w chwili, gdy armie hitlerowskie znajdowały się u szczytu swoich triumfów na Wschodzie. Żołnierz polski, zorganizowany w Zw. Radz., przeszedł krwawą zwycięską drogę z nad Oki do Szprewy, spod Lenino do Berlina. Okrył chwałą imię swoje i imię Polski. Stał się rdzeniem i kręgosłupem Wojska Polskiego. Nikt inny nie ma prawa chlubić się w takim stopniu, jak ludzie naszej Partii tym dorobkiem Polski, zbudowanym w Zw. Radz. Spośród tych Polaków, którzy w okresie wojny znajdowali się na terenie Zw. Radz., a obecnie należą do PPR, przynajmniej większość była żołnierzami i Armią Polskiej.

W naszej walce i pracy w okresie wojny i okupacji zdaliśmy egzamin tak w kraju, jak i zagranicą. Byliśmy pierwszymi budowniczymi nowej Polski w wielkich dniach Wyzwolenia. Jesteśmy dzisiaj, w okresie odbudowy naszego kraju wszędzie tam, gdzie najtrudniej i najciężiej. W szeregach naszej Partii nie ma miejsca dla ludzi łatwego i wygodnego życia i lekkiej pracy. Tacy ludzie nie zbudowali by nowej Polski i nowego życia. My zaś, jako Partia, ten właśnie cel postawiliśmy przed sobą. Chcemy budować i budujemy nową Polskę. Chcemy tworzyć i tworzymy nowe życie. Chcemy w nowej Polsce zlikwidować do końca to wszystko, co w starej Polsce zmuszało było i złe, szkodliwe i krzywdzące. Chcemy łamać i będziemy łamać wszystkie przeszkody, jakie staną na drodze do tego celu. (Burzliwe oklaski). Jesteśmy bowiem Partią walki.

Nie ludzimy się ani na chwilę, że potrafimy przerobić i przekonać przewodników starej Polski i starego życia. Nie można przerobić psychiki obszarnika, bankiera, giełdźiarza czy spekulanta. Nie można ich przekonać do uczciwej pracy, gdyż ludzie ci całe swoje życie spędzili wygodnie, rozrzutnie i hulaszczko żyjąc z eksploatacji robotnika, chłopca i pracownika umysłowego. Całe pokolenia ich przodków żyły tak samo z cudzej pracy i cudzego potu — z niewoli człowieka pracy. Ludzie tej kategorii nie mogą w Nowej Polsce liczyć na żadne względy. (Burzliwe oklaski). Nie ukrywaliśmy nigdy tego poglądu i stanowiska naszej Partii i nie ukrywamy go dzisiaj. Za to stanowisko, za śmiałość i konsekwentną obronę interesów wszystkich pracujących, za budownictwo nowej Polski i nowego życia — ludzie ci śmiertelnie nienawidzą naszej Partii. Nienawidzi nas reakcja śmiertelną nienawiścią warstwy, która wyrokiem ludu skazana została na zagładę. Z jej rąk po dzień dzisiejszy padają aktywiści i członkowie naszej Partii, giną pionierzy i budownicy lepszego jutra. Jeszcze kasa ten jadłowity gad reakcyjny. Tak dokonywują się bowiem w społeczności wszystkie rewolucyjne przeobrażenia i tak idzie linia rozwoju. Wielkie przemiany społeczne nie mogą dokonać się bez walki, a więc i bez ofiar. Nowe życie zawsze rodzi się w bólach i we krwi, i nasze nowe życie tak powstaje.

Najbardziej zwyrodniał wytwór starego świata i starych stosunków produkcyjnych — światowy faszyzm — został zdruzgotany. Pozostawił nam w spuściznę zgłiszczona i popioły. Wydarł z łona ludzkości i uśmiercił dziesiątki milionów ludzi. Nie jest żadnym przypadkiem, że przede wszystkim Armią Czerwonej i Zw. Radzieckiemu zawdzięcza ludzkość śmiertelną klęskę faszyzmu. (Burzliwe oklaski). Nikt inny nie mógł tego dokonać, nawet gdyby, zakładając abstrakcyjnie, miał możliwość pokonania Niemiec hitlerowskich i ich bloku wojennego. Faszyzm, jako wytwór i równocześnie reprezentant starego

świata, mógł zostać pokonany tylko przez siły nowego świata. (Oklaski). I tylko te siły dają gwarancję, że już nigdy w przyszłości nie odrodzi się faszyzm w żadnej formie.

70 lat temu mówił Ludwik Waryński sędziom carskiego trybunału wojennego w procesie „Proletariatu”:

„My nie stoimy ponad historią. My ulegamy jej prawom. Na przewrót, do którego dążymy, my patrzymy jak na rezultat rozwoju historycznego i społecznych warunków”.

Nasza Partia powstała w okresie, kiedy dojrzał ten historyczny czas. Pokolenie „proletariackich” organizowało i przygotowało te głębokie przemiany, które nasze pokolenie realizuje. (Oklaski).

Nasza Partia PPR prowadziła klasę robotniczą, najlepszą część narodu do walki zbrojnej z okupantem, organizowała do walki tej cały Naród Polski pod dwoma naczelnymi hasłami: pod hasłem Niepodległości Polski i pod hasłem Demokracji Ludowej w niepodległej Polsce. Te hasła i nadal wypisane są na naszych sztandarach na naczelnym miejscu.

PPR, razem z całym narodem, będzie wiernie stała na straży niepodległości i suwerenności Polski, za którą tylu najlepszych członków naszej Partii przelało swoją krew i oddało życie.

PPR będzie wiernie broniła interesów ludu pracującego, który wyłącznie ma prawo nazywać siebie narodem — i razem z tym ludem budować będzie demokrację ludową w Wyzwolonej Ojczyźnie.

Zjazd naszej Partii będzie dalszym krokiem naprzód na drodze utrwalenia i rozszerzenia tych naczelných naszych ideałów.

Pierwszy Zjazd PPR uważam za otwarty.

Długotrwała burzliwa owacja, Zebrani wstają. Orkiestra gra hymn państwowy. Rozlegają się okrzyki na cześć PPR, Komitetu Centralnego i jego sekretarza generalnego tow. Wiesława. Zebrani intonują Międzynarodówkę.

Usprawnienie transportów kolejowych

Dłużej niż 6 godzin na dobę wagony nie mogą być przetrzymywane

Wobec dotkliwego braku wagonów towarowych, a równocześnie dużego zapotrzebowania wagonów pod przewozy kolejowe, niezbędne dla odbudowy Państwa, zachodzi konieczność dołożenia wszelkich starań, aby doprowadzić do minimum nieproduktywne przestoje wagonów przy załadunku i wyładunku i umożliwić przez to szybszy obrót tymi wagonami.

W związku z powyższym wydany został cały szereg zarządzeń, według wytycznych Delegata Nadzwyczajnej Komisji Rządowej dla Spraw Transportu i opracowane szczegółowe plany, których wykonanie w krótkim czasie powinno dać pożądane wyniki. Mimo jednak wysiłków organów kolejowych i wydatnej pomocy władz rządowych, uzyskanie pełnych wyników wdrożonej akcji, uzależnione jest w dużej mierze od samych klientów kolei. Wydane w tym względzie zarządzenia ustalają godziny służbowe dla załadunku i wyładunku wagonów przez całą dobę bez przerwy. Termin wolny od opłaty za „postój” wynosi 6 godzin, licząc od chwili podstawienia wagonu. Bocznicie obsługiwane będą 3 razy na dobę. Wszystkie wagony, z wyjątkiem przesyłek wojskowych, które w przeciągu najbliższych 24 godzin od chwili przygotowania ich do odbioru, względnie podstawienia pod naładunek, nie będą wyładowane przez odbiorcę lub całkowicie załadowane przez nadawcę, zostaną na odpowiedzialność i koszt interesanta wyładowane i przekazane do dyspozycji kolei, jako próżne.

Przedsiębiorstwa, zarówno państwowe, jak i spółdzielcze, powinny tak przygotować swój aparat transportowy, aby dokonać rozładunku bez opłaty postojowego, którego wartość, choć idzie niejednokrotnie w miliony złotych, nie równoważy strat, jakie ponosi życie gospodarcze. Dotyczy to zwłaszcza transportów masowych, jak: węgiel i materiały budowlane oraz artykułów UNRRA, których niewyładowanie w wyznaczonym terminie utrudnia wykonanie planu obrotu wagonami.

W związku z tymi nowymi zarządzeniami Dyrekcja Okręgu Kolei Państwowych w Łodzi zwołała w dniu wczorajszym konferencję, na której Delegat Komisji Rządowej inżynier Babiński zapoznał przedstawicieli głównych odbiorców transportów kolejowych, jak delega-

tów UNRRA, Elekrowni i przemysłu łódzkiego, z nowymi przepisami.

Obecny na posiedzeniu przedstawiciel Ministerstwa Bezpieczeństwa powiadomił zebranych, że w wypadku postoju wagonów dłużej niż 6 godzin, władze Bezpieczeństwa wdrażać będą dochodzenia i w razie udowodnienia winy ze strony kolejarzy czy też klientów, wyciągane będą odpowiednie konsekwencje.

Za przetrzymywanie wagonów winni pociągani będą do surowej odpowiedzialności. Postój dłużej niż 24 godziny grozi konfiskatą przewożonego towaru, po 48 godzinach przetrzymania transportu instytucja, do której transport był skierowany lub która miała transport

nadać, zostanie umieszczona na specjalnej liście, co uniemożliwi jej korzystania na przyszłość z transportu kolejowego.

Sądymy, że te dwa rozporządzenia Delegata Komisji Rządowej i Ministerstwa Bezpieczeństwa będą miały bardzo poważny wpływ na usprawnienie naszego transportu.

Hasło: „Miesiąc grudnia początkiem Wyścigu Pracy na kolejach” znajdzie należyty odzwierciedlenie w społeczeństwie, jeśli klienci zastosują się do wzmoczonego tempa pracy na kolejach, realizując dewizę „Szybki wyładunek zwiększa obrót wagonów, usprawnia transport i przyspiesza odbudowę kraju”.

Oto mordercy milionów ludzi

Zbrodniarze hitlerowscy na ławie oskarżonych. Na zdjęciu (od strony lewej): w pierwszym rzędzie — Goering, Hess, Ribbentrop, Keitel; w drugim rzędzie — Doenitz, Reader, Schirach, i Sauckel.

S.p. Bolesław Scibiorek

W dniu 5 grudnia r. b. zginął tragicznie od kul prowokatorów reakcyjnych śp. ob. Bolesław Scibiorek, poseł do Krajowej Rady Narodowej, członek Zarządu Głównego Związku Młodzieży Wiejskiej RP „Wici” — wieloletni działacz radykalnej młodzieży ludowej.

W okresie okupacji ob. Scibiorek współpracował z podziemnym niepodległościowym ruchem demokratycznym. Po wyzwoleniu kraju stanął w szeregach połączonego Stronnictwa Ludowego. Ostatnio ob. Scibiorek wraz z grupą Bańczyka przeszedł do PSL.

PPR widziała w ob. Bolesławie Scibiorku reprezentanta radykalnej młodzieży chłopskiej. Drogi nasze często się schodziły i niezależnie od rozbieżności, które się zarysowały — wierzyliśmy, że będziemy i w przyszłości maszerować wspólnie w walce o utrwalenie Polski Demokratycznej.

W tragicznie zmarłym ob. Bolesławie Scibiorku widzimy ofiarę reakcyjnej prowokacji. Tragiczna śmierć ob. Scibiorka wywołuje w nas uczucie głębokiego żalu i oburzenia w stosunku do tych, którzy chwytają się tak ohydnych i podłych metod walki.

Z obozem demokratycznym, z kolegami i współpracownikami Zmarłego łączymy się w uczuciu smutku.

Czytelnicy piszą...

W „Berlinku” pod Łodzią

Jeszcze na długie lata przed najazdem hitlerowskim mieliśmy w okolicy Łodzi tzw. „wyspy niemieckie”, ośrodki kolonizacji germańskiej. Niektóre z tych wysp pochodziły jeszcze z tych czasów, gdy król pruski nazwał nasze ziemie aż po Bug „Prusami Południowymi” i kolonizował je najczystszy niemieckim żywiołem. Dawała wtedy sławetna „Komisja Kolonizacyjna Królestwa Pruskiego” sześć razy tyle ziemi kolonistom, ile miał w Reichu. Już wtedy w okresie między trzecim rozbiorem a powstaniem Księstwa Warszawskiego — osiedlono na ziemiach rdzennie polskich tysiące germańskich kolonistów. Były to pierwsze „rugi pruskie”, pierwsze wysiedlenia, które trwały ponad sto lat, po przez Hakatę do czasów najnowszych, do okresu gestapo.

W tych „wyspach niemieckości” gospodarowali Niemcy jak u siebie w Reichu. Po ostatnim upadku Polski rząd carski nie wyrzucił tych przybyszów z granic państwa, a na odwrót — ułatwiano przybycie jeszcze nowszym rzeszom. Sprowadzano niemieckich fabrykantów, którzy postępowali sobie u nas, jak w kraju kolonizowanym, wyzyskiwali robotnika, tworzyli nowe ośrodki fabryczne i czekali na „ostateczne zlanie się wschodniego Raumu z Reichem”, co uskutecznił szatański prorok faszyzmu Adolf Hitler.

Jedną z takich wysp niemieckości, rozsiadanych gęsto dookoła Łodzi, była wieś Srebrna, nazywana jeszcze przed okupacją „Małym Berlinem”, albo po prostu „Berlinkiem”. Mieszkali tu sami Niemcy, mowa niemiecka miała nie tylko pierwszeństwo, ale była prawie obowiązkowa. Stąd wyszli najzawziętsi gniebiciele polskości.

I oto, co się dziś dzieje w Małym Berlinie, czyli w Berlinku pod Łodzią. Starsi Muellerowie, Kunzowie itd. przyjmowali wprawdzie Volkslisty, ale niektóre dzieci zostały Polakami. Nikt im z tego nie czyni zarzutu, że nie przyjęły Volkslisty. Ale złaczego Komisja Powiatowa nie wglądła bliżej w te sprawy, dlaczego poprzyznawano te gospodarki młodym Kuncom, Muellermom i Maserantom?

Według przepisów prawnych Polak nie może dziedziczyć majątku po swych rodzicach Volksdeutschach. Według tychże przepisów kowalerom i pannom nie należą się w ogóle przydziały ziemi. Nadania mogą otrzymać tylko rodziny, bo tylko rodziny zdolne są prowadzić wspólnymi siłami gospodarstwa rolne. W żadnym wypadku zaś nie może zaisć taki fakt, że syn czy córka, którzy nie przyjęli Volkslisty, otrzymają gospodarstwa po rodzicach Volksdeutschach. A w Srebrnej jest wiele takich wypadków, że Niemcy o odpowiednich procentach Volkslist siedzą sobie dalej pod pokrywką córek czy synów na swoich dawnych gospodarstwach i śmieją się Polakom prosto w oczy. Dzieje się im jak dawniej, bardzo dobrze, dalej doją krowy i nie odstawiają mleka pod różnymi pozorami, dalej jedzą obficie jak za czasów fuhrera. A są to gospodarstwa nie byle jakie — niektóre liczą ponad 20 ha doskonałej ziemi.

My wiemy, że brat, który zaprzedał się zdradziecko wrogowi — przestał być naszym bratem, a matka, która przeszła na służbę do najstraszniejszego wroga ludzkości, przestała być naszą matką w ogóle i po prostu jako matka, jako członek rodziny, nie istnieje.

Sprawa „Małego Berlina” zainteresowały się władze bezpieczeństwa, które prowadzą w tej sprawie śledztwo. Mam wrażenie, że takie stosunki istnieją dziś jeszcze nie tylko w Srebrnej, ale w wielu innych „wyspach” niemieckich i że stosunki te należy jak najszybciej zlikwidować.

Skowronek.

Dekret mieszkaniowy

Do czasu, dopóki odbudowa zniszczonych miast i osiedli nie zapewni dostatecznej ilości pomieszczeń dla instytucji publicznych, oraz nie zaspokoi potrzeb mieszkańców — projekt dekretu mieszkaniowego przewiduje publiczną gospodarkę lokalami i kontrolę najmu.

Gospodarka publiczna lokalami będzie obowiązywała w Warszawie, Łodzi, Gdańsku, Lublinie, Krakowie, Katowicach i Poznaniu, natomiast publiczna kontrola najmu będzie obowiązywała w innych miastach i osiedlach.

Na czym opierają się zasady publicznej gospodarki lokalami?

W myśl tych zasad prawo zajmowania samodzielnie mieszkania lub lokalu użytkowego przysługuje tylko na podstawie przydziału, wydanego przez właściwą władzę kwaterunkową. Pomieszczenia sublokatorskie mogą być zajmowane bądź w drodze przydziału, bądź w drodze swobodnego podnajmu, jednakże o swobodnym podnajmie należy niezwłocznie powiadomić władzę kwaterunkową.

Prawo przydziału mieszkania mają osoby, których zawód, wykonywana praca wymaga zamieszkania w danej miejscowości a więc pracownicy państwowi, samorządowi instytucji państwowych, stowarzyszeń wyższej użyteczności i spółdzielni, wojskowi, duchowni, osoby wykonywujące wolny zawód, zarejestrowane w właściwej siedzibie samorządu wojewódzkiego, młodzież, pobierająca naukę w szkołach wyższych, średnich i zawodowych.

Osoby, którym prawo przydziału lokalu nie przysługuje, mogą być usunięte z zajmowanych przez nie lokali potrzebnych bądź na cele publiczne, bądź dla osób, którym prawo to przysługuje.

Osoby, mające prawo do uzyskania przydziału lokalu mogą być usunięte na rzecz instytucji wyższej użyteczności, jednak muszą otrzymać lokale zastępcze i zwrot kosztów przeprowadzki, albo odszkodowanie.

Miejska lub gminna Rada Narodowa może ustalić normę zaludnienia mieszkań, określając minimalną liczbę osób, jaka powinna przypaść na jedną izbę.

Przepisy normujące powierzchnię lokalu mogą być również wydane dla biur, zakładów i innych lokali użytkowych.

O każdym zwolnieniu samodzielnego mieszkania lub pokoju sublokatorskiego, albo lokalu właściciel lub zarządca nieruchomości musi w ciągu 3 dni zawiadomić władzę kwaterunkową.

Po wprowadzeniu publicznej kontroli najmu właściciele lub zarządcy domów obowiązani są podawać do publicznej wiadomości informacje o każdym wolnym lokalu, poddawać kontroli władz lokale zarówno zajęte jak i wolne i uzyskiwać za twierdzenie władzy kwaterunkowej dla każdej zawieranej umowy najmu.

W miastach władzą kwaterunkową jest zarząd miejski, działający jednoosobowo przy pomocy specjalnie do tego celu powołanego wydziału.

W gminach wiejskich władzą kwaterunkową jest zarząd gminy działający jednoosobowo.

Do kompetencji władz kwaterunkowych należy między innymi wydawanie decyzji co do przydziału lokalu i nakazania usunięcia z lokalu.

Instancjami odwoławczymi od decyzji władz kwaterunkowych są miejskie (gminne) komisje lokalowe, powołane przez właściwe rady narodowe i państwowe komisje lokalowe.

Komisje te wykonują nadto kontrolę nad działalnością władz kwaterunkowych.

Projekt zawiera przepisy dotyczące toku postępowania w sprawach kwaterunkowych oraz postępowanie karne, mające przeciwdziałać obchodzeniu zasad dekretu.

Z rozkazu władz hitlerowskich

SS-owcy-volksdeutsche wracają do kraju pod płaszczykiem Polaków-repatriantów z fałszywymi polskimi dokumentami

W ostatnim czasie powtarzają się wypadki „powrotu” Volksdeutsche z Reichu. Nawet notorczni SS-owcy i członkowie tzw. NSDAP, starają się wszelkimi siłami powrócić do swoich stron „rodziny”, mimo iż powinni się spodziewać, że za swe wstrętne czyny nie ujdą surowej karze. Zdawałoby się, że to przede wszystkim chcą zobaczyć się ze swoimi najbliższymi ciągnie ich do katowanego przez reżim hitlerowski kraju, który zdradzili i zaprzęśli w niewolę brunatnej dżumie.

Niekiedy z nich zaopatrzyl się za wczasu w przedwojenne polskie papiery, zameldowali się na różnych punktach poza granicami kraju. Tam wyjaśniali, że byli w Niemczech czy też we Francji tylko na przymusowych robotach, że są Polakami, ofiarami hitlerizmu itd. Na granicznych punktach repatriacyjnych przyjmowano ich jako Polaków — a nierzadko nawet dawano im prócz biletu kolejowego jeszcze zasiłek pieniężny na drogę.

Dopiero w ostatnim czasie władze bezpieczeństwa wpadły na trop właściwej sprawy. W Pabianicach aresztowany został niejaki Kni-

spel Alfred, Volksdeutsch, członek SS i NSDAP, człowiek, który znęcał się nad ludnością polską, brał udział w łapaniach, w wysiedlaniach, w mordowaniu niewinnej ludności. Poznano go na ulicy, w mundurze żołnierza-repatrianta z Zachodu. Podczas śledztwa wyszło na jaw, że to nie jest taki sobie zwyczajny powrót, dyktowany względami rodzinnymi, ale zupełnie coś innego.

Oto prawie w przeddzień kapitulacji w oddziałach wojska niemieckiego, a w szczególności w formacjach SS odbyła się generalna odprawa SS-owców Volksdeutsche. Złożyli oni specjalną przysięgę na wierność hitleryzmowi. Potem odczytano im specjalny rozkaz i przeprowadzono krótki kurs postępowania. Według tych instrukcji zobowiązali się wrócić spowrotem do Polski, na miejsce swojego zamieszkania, w celu zakładania sieci nowej organizacji hitlerowskiej z następującymi zadaniami: szkolenia obecnemu ustrojowi Rzeczypospolitej Polskiej. Do współpracy polecono im nawet wciąganie zwolenników „rządu” londyńskiego.

Odpowiednie ilości tych SSowców otrzymały znów polecenie wejścia w kontakt z wojskiem Andersa i zaciągnięcia się tam do służby wojskowej.

Obecnie w kilku wypadkach okazało się, że taki Volksdeutsch SS-owiec wraca do kraju w mundurze khaki z naszywką na prawym ramieniu „Poland”, naturalnie po to, żeby u nas prowadzić pod tą pokrywką swoją faszystowską robotę.

Władzom bezpieczeństwa za czujność wobec tych „repatriantów” przynoszących tutaj spowrotem faszystowską zarazę, należy się wdzięczność polskiego społeczeństwa i uznanie. A społeczeństwo, zainteresowane tym podstępny powrotem Niemców do kraju, musi zdwoić bacność i o każdym takim obywatelu polskim, który podczas okupacji nosił z pychą SS-owskie naszywki meldować bezzwłocznie do władz. Nowy spis hitlerowski nie uda się. Nowy spis „Wehrwolfów”, wilków hitlerowskich wytepiemy w zarodku.

Młyny popełniają nadużycia

Jakie z stosowano środki c-lem ukrócenia tych machinacji

Ze względu na charakter produkcji, młyny stanowią dzisiaj w wielu wypadkach teren do świadomego popełnianych nadużyć. Nadużycia te nie tylko, że przynoszą straty Skarbowi Państwa, ale wprowadzając zamieszanie w proces wytwórczy podstawowego artykułu wyżywienia ludności, jakim jest chleb, wyrządzają szkodę społeczeństwu, na czym oczywiście cierpi również w dalszej konsekwencji i sam rolnik, jako producent zboża.

Kontrolę młynów ujawniają niejednokrotnie niski stan produkcji w poszczególnych młynach. Podczas badań przyczyn tego zjawiska młynarze usiłują wytłumaczyć je przerwami w ruchu młyna wywołanymi z powodów od nich niezależnych. Bez względu na charakter siły napędowej, używanej w młynie wymyśla się na poczekaniu różne powody uzasadniające jakoby te przerwy. I tak w młynie o napędzie elektrycznym — mówi się o braku prądu, w wodnym — o braku wody, w motorowym — o stałych uszkodzeniach motoru. Młynarze dochodzą w tym aż do absurdu, gdy twierdzą, że wiatraki np. nie mają pomyślnych wiatrów (!). Oczywiście powody te są zmyślone i najczęściej wyszane z palca. Zwalczenie tych szkodliwych manipulacji napotyka na trudności, gdyż opieranie się przez organa kontrolne na oznaczeniach miejscowej ludności, nie zawsze prowadzi do celu, bowiem między młynarzem a okolicą istnieje często ciche porozumienie z racji świadczenia sobie wzajemnych usług.

Jakież są powody do ujawniania przez młynarzy całkowitego przemiału? Oczywiście

zyski i korzyści osobiste, bo dochód z nieujawnionego przemiału wpływa cały do kieszeni właściciela czy też kierownika młyna. A to, że uszczupla się w ten sposób dochody Skarbu Państwa i że cierpi na tym również obywatel, dostarczający do przemiału zboże, który musi za ten nielegalny przemiał młynarzowi zapłacić — to oczywiście pozostaje poza sferą ich zainteresowań.

Przez przyjmowanie do przemiału zboża bez obowiązkowej karty przemiałowej, którą każdy rolnik uzyskuje bez trudności po spełnieniu obowiązku świadczeń rzeczowych, młynarze, abstrahując już od strony fiskalnej, dezorganizują aparat aprowizacyjny oraz podważają skuteczność zarządzeń władz państwowych. Przyjmując bowiem nieograniczoną ilość zboża do przemiału i wydając mąkę dowolnej jakości nie tylko pomniejszają nasz zapas zbóż, ale hamują równocześnie prawidłowy przebieg świadczeń rzeczowych, tak doniosły z punktu widzenia wyżywienia miast.

Dalszym częstym objawem nieuczciwej działalności młynarzy znajdującym swój oddźwięk w skargach konsumenta jest fałszowanie mąki, bądź przez odciganie treści i zastępowanie jej małowartościowymi otrębami, bądź przez mieszanie mąki np. żytniej z jęczmienną lub pszennej z żytnią. Daje to, w co nie wątpimy, zysk młynarzowi — odbija się jednak ujemnie na wypieku chleba.

Nieprzestrzeganie obowiązku terminowego odstawiania świadczeń przez młyny na rzecz Państwa, powoduje sztuczny brak zboża dla

przemiału aprowizacyjnych. Młyn zaś, zwlekając z odstawa świadczeń, stwarza sobie w ten sposób pewien zapas obrotowy zboża, pozwalający mu na szybszą wymianę i. na dalsze prowadzenie kombinacji.

Nieuprawniony przemiał zbóż przez młynarzy stwarza w konsekwencji stan tego rodzaju, że zboża dostarczone przez władze aprowizacyjne lub przez rolnika na karty przemiałowe schodzą na plan dalszy, a pierwsze zaś miejsce wysuwa się przemiał prywatny, niekontrolowany.

Młyny wreszcie nie przestrzegają należycie norm przemiałowych, określonych w Dzienniku Świadczeń Rzeczowych nr 4 z dnia 19.2. br. Fakt ten powoduje częstokroć stan taki, że rolnicy zmuszeni są przerzucać swe przemiału z powiatu własnego do innego, gdzie świadczenia na rzecz młyna są bardziej godziwe.

W celu ukrócenia swawoli młynarzy Ministerstwo Aprowizacji i Handlu wydało ostatnio szereg instrukcji podległym władzom. Jednym z podstawowych zarządzeń w tej mierze jest zarządzenie Ministerstwa z dnia 10.10. 45 r. ogłoszone w Dzienniku Świadczeń Rzeczowych nr 20, w sprawie wykonania rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29.9. br o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych. Określa ono czynniki powołane do kontroli młynów i ich zadania, nakazując tymczasowe zamknięcie przedsiębiorstwa młynarskiego w wypadkach stwierdzenia, że młyny:

- nie przekazują pobranych miarek na rzecz Państwa, lub ich nie pobierają w ogóle;
- nierzetelnie prowadzą księgi młynskie oraz sprawozdawczość;
- mieli zboże dla celów aprowizacyjnych bez posiadania oryginalnych zleceń uprawniających do tego właściwych władz;
- przy przemiale ograniczonym (§ 2 rozporządzenia) i tzw. przemiale dozwolonym (§ 3) dokonują przemiału bez posiadania oryginalnych zaświadczeń gminnych;
- przekraczają dozwolone normy procentowego przemiału.

W wypadkach uporczywych przekroczeń prywatne przedsiębiorstwa młynarskie mogą być przejęte pod zarząd przymusowy lub ulec wywłaszczeniu.

Zarządzenie to wzmacniające kontrole daje równocześnie władzom skuteczne środki do zwalczania spekulacji młynarskiej i miejmy nadzieję, że przyniesie ono dobre rezultaty.

Szkoła propagandystów w Łozi

Niewielkie zainteresowanie miejscowej prasy budzi Centralna Szkoła Propagandystów, znajdująca się w naszym mieście. Spełnia ona poważną funkcję wychowawczą, kształcąc nowe kadry pracowników Propagandy.

Zadaniem szkoły jest podniesienie poziomu oświaty politycznej, a także danie większego zasobu wiedzy z historii naszego państwa i stosunków międzynarodowych tym wszystkim pracownikom Urzędów Informacji i Propagandy, którzy swą pracą w terenie dali się poznać, jako chętni i oddani obywatele kraju. Specjalną wagę przykładają do zagadnień Polski Współczesnej, naszych stosunków z sąsiadami, historii ustroju sanacyjnego i in.

Przed niewielu dniami odbyło się w Centralnej Szkole zakończenie 3-miesięcznego kursu. Egzaminów, których świadkiem byłem, pozwoliły stwierdzić, że absolwenci kursu wynieśli kolosalny pożytek z nauki. Większość doskonale się orientuje w sytuacji kraju, na pytania egzaminatorów daje spokojne, trzeźwe odpowiedzi, umie wydać należyty, samodzielnie przemyślany sąd o zjawiskach życia społecznego w świecie. Z ich słów daje się odczuć wiew świeżości i postępu. A wielu przyszedłszy do Szkoły, miało jedynie mętne i nieskrystalizowane pojęcie o poruszanych na Kursie zagadnieniach. Pewien, powiedziałbym, jedynie

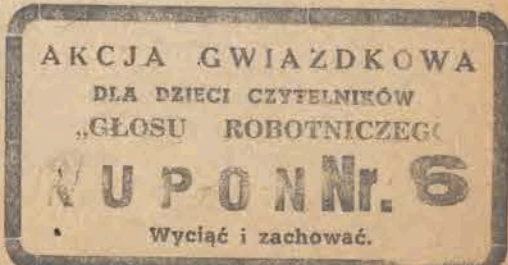
instykt kierował ich na drogę postępu, brakło im jednak, co nie jeden sam przyznaje, podstawowych wiadomości z historii i nauk społecznych.

Szczególnie przykłąsnąć należy inicjatywie stworzenia Kursów dla młodzieży harcerskiej i zawodowców. Z prawdziwą satysfakcją słuchałem jak młody 18-letni górnik ze Śląska odpowiada na nietłumione pytania egzaminatorów. Tłumaczy bez zająknięcia zawiłe problemy ekonomiczne (wartość dodatkowa, pieniądz i in.), rozstrzyga obraz współczesnej rzeczywistości, operując nie utartymi frazesami, ale konkretnymi faktami, o których dowiedział się na Kursie.

Nie jedna refleksja przychodzi na widok młodych i starych robotarzy i chłopów, zdobywających w Szkole wiedzę. Żaden ruch postępowy nie mógł i nie może rozwinąć się bez należytej wiedzy i świadomości ideowej. Gdziekolwiek w dziejach ludzkości napotkamy element postępu, towarzyszy mu zawsze rozum i oświata. Jedynie reakcja obejmie się może bez tych dwóch czynników, to też z reguły zeruje na nieświadomości i ciemności mas. Człowiek wykształcony i oświecony — to nasz najlepszy sprzymierzeniec.

Centralna Szkoła Propagandystów, kształcąca i oświecając robotniczo-chłopski element jest ze wszech miar godna pochwały.

Szym.

Podziękowanie

Wszystkim tym, którzy przyczynili się do uzyskania przez studentów WSGW lokalu na stołówkę szczególnie zaś wiceprezydentowi m. ob. Duniakowi, prezesowi Rady Okręgowej Związków Zawodowych ob. Burskiemu i komendantowi Miejskiej Milicji, Obywatelskiej kpt. Kempie, składamy tą drogą serdeczne podziękowanie.

Bratnia Pomoc Studentów WSGW

„Ela” urodziła trojaczki

Łódzki Ogród Zoologiczny może się pochwycić nowym sukcesem hodowlanym. Po irządzeniu hodowli zwierząt kopynnych w krótkim stosunkowo czasie przyszła kolej na zainstalowanie hodowli zwierząt drapieżnych. Mimo ciężkich warunków aprowizacyjnych, które są elementarną przeszkodą w hodowli, lwica „Ela” wydała na świat troje lwiat. Matka i młode czują się doskonale. Biorąc pod uwagę, że cena lwa dochodzi obecnie do 150.000 zł. Ogród nie tylko powiększył liczebność żywego inwentarza, ale stał się bogatszym o prawie pół miliona złotych. Lwiątka będzie można oglądać już w najbliższych dniach.

Kina

„Polonia” (Piotrkowska 67) „Pojedynek”. „Teczka” (ul. Piotrkowska Nr. 108) „Mściciele ludowi”. „Wisła” (ulica Przejazd Nr. 1). „Stylowy” (ulica Kilińskiego Nr. 123) Kiedy jesteś zakochana”. „Bałtyk” (ulica Narutowicza 20). „Gdynia” (Przejazd 2) „Pojedynek”. „Włóknarz” (Zawadzka 16) „Tajemnica panny Brinx”. „Hel” (Legionów 2-4) „Paweł i Gaweł”. „Robotnik” (Kilińskiego 178) „Zdobycy Marokka”. „Wolność” (Napiórkowskiego 16). „Roma” (Rzgowska 84) „Niesforna dziewczyna”. „Przedwiośnie” (Żeromskiego 14/76. Świnarka i pastuch”. „Tatry” (Sienkiewicza 40) „Osły Alpejskie”. „Zachęta” (Zgierska 26) „Gunga-Din” „Muza” (Ruda Pabianicka) „Subretka”. Zaznaczamy, że kino „Hel” w Rudzie Pabianickiej zmieniło nazwę na „Muza”. Początek seansów w dni powszednie o godz. 16, 18, 20. W niedziele i święta o godz. 14, 16, 18, 20 — Kina „Polonia”, „Wisła”, „Bałtyk”, „Hel”, „Roma” i „Przedwiośnie” rozpoczynają seanse pół godziny później.

Ogłoszenie

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Przedsiębiorstw Miejskich unieważnia z dniem 31.12.1945 r. wszelkie wydane dotychczas tymczasowe zezwolenia na użytkowanie miejsc pod stragany na następujących rynkach handlowych: Wodny Rynek — Zielony Rynek — i Hala Geyera — Piotrkowska 317.

Wszyscy zainteresowani winni do tego terminu uzyskać nowe zezwolenia stałe. Wniosek o uzyskanie zezwoleń stałych, należy składać w Zarządzie Miejskim — Wydział Przedsiębiorstw Miejskich — Piotrkowska 104, poprzeczna oficyna II piętro, pokój 222.

Do wniosku należy dołączyć: 1) dotychczasowe tymczasowe zezwolenie; 2) kartę rejestracyjną, wydaną przez Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego na rok 1945 i

3) potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Wydział Przemysłowy Zarządu Miejskiego.

Ubiegający się o uzyskanie zezwolenia po raz pierwszy mają dołączyć do wniosku potwierdzenie zameldowania na stały pobyt w Łodzi, wydane przez Biuro Ewidencji Ludności.

Jednocześnie Zarząd Miejski — Wydział Przedsiębiorstw Miejskich podaje do wiadomości, że od dnia 1 stycznia 1946 r. targi na Zielonym Rynku zostają zamknięte ze względów technicznych, aż do odwołania. O ponownym otwarciu nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Po uruchomieniu targowiska na Zielonym Rynku będzie dozwolony tylko handel artykułami spożywczymi — wszyscy handlujący wszelkimi innymi artykułami mają możliwość, po uzyskaniu zezwolenia stałego, przeniesienia swoich straganów albo na Wodny Rynek albo do Hali Geyera, przy czym przydział miejsc na Wodnym Rynku i w Hali Geyera będzie dokonywany według następującej kolejności: 1) pierwszeństwo w uzyskaniu miejsca mają handlujący dotychczas na Wodnym Rynku względnie w Hali Geyera;

następnie w drugiej kolejności będą przydzielane miejsca handlującym, którzy przeniosą swoje stragany z Zielonego Rynku — pozostałe miejsca będą przydzielane według kolejności podań już złożonych i podań nowych o przydział miejsc.

Łódź, dnia 7 grudnia 1945 roku. Zarząd Miejski w Łodzi Wydział Przedsiębiorstw Miejskich

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi 5 rewiru Paweł Skarżyński, mający kancelarię w Łodzi, ul. Narutowicza nr 37, na podstawie art. 602 P.K.C. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 grudnia 1945 r. o godzinie 10 w Łodzi, ul. Śródmiejska 100 m. 9, odbędzie się w pierwszym terminie licytacja ruchomości, składającej się z maszyny do szycia nożnej, kasa, kredensu kuchennego i piecyka kaflowego oszacowanych na łączną sumę 6000 złotych.

Dnia 29 listopada 1945 r. Komornik: Skarżyński

Chleb na kartki w grudniu

Wydział Apropowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi podaje do wiadomości, że w pierwszym okresie m-ca grudnia realizowane będą na chleb następujące odcinki kart żywnościowych z miesiąca grudnia:

- Chleb biały 80% w cenie zł. 2.15 za 1 kg. Kat. „N” odcinek nr 1 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. II odcinek nr 1 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. III nr 1 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. I R odcinek nr 1 uprawniający do nabycia 2 kg chleba.

Na karty żywnościowe „MK” Ministerstwa Komunikacji na miesiąc grudzień, zaopatrzone na odwrócie w pieczęć okrągłą Zarządu Miejskiego w Łodzi, wydany będzie chleb w pierwszym okresie miesiąca grudnia na następujące odcinki:

- Na karty pracownicze „M” — odcinek nr 20 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; karty rodzinne „MK” — odcinek nr 14 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Chleb ciemny 96%: Kat. II odcinek nr 2 uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. III nr 2, uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. I R odcinek nr 2, uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Kat. „N” nr 1 i 2 uprawniające do nabycia 2 kg chleba na każdy odcinek, oraz odcinek nr 3 uprawniający do nabycia 1 kg chleba. Na karty pracownicze „MK” — odcinek nr 21, uprawniający do nabycia 2 kg chleba; Na karty rodzinne „MK” — odcinek nr 15, uprawniający do nabycia 2 kg chleba.

Nowe kartki mleczne

W celu usprawnienia statystyki rozdzielnictwa kontyngentowego mleka na kartki dla ludności Wielkiej Łodzi oraz kontroli kuponów, Wydział Apropowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi ustala poczynając od 1 stycznia 1946 r.:

- 1) W okresie od 27 grudnia — 31 grudnia rb wydawane będą nowe kartki mleczne, zawierające 60 kuponów z ważnością, na dwa miesiące, zaś na przyszłe miesiące w jednym terminie z kartkami żywnościowymi. 2) Kartki mleczne wydane w grudniu br z ważnością na grudzień, z dniem 1 stycznia 1946 r. zostają unieważnione. 3) Biura Okręgowe Kart Zaopatrzenia wydadzą nowe kartki mleczne na styczeń i luty 1946 r. z unieważnieniem kuponów nr 59 i 60 (za miesiąc luty) dla niemowląt karty zielonego koloru, dla dzieci od 1 — 3 lat czerwonego od 4 — 6 lat fioletowego.

Zarządzenie

Na podstawie art. 60, 61 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673) i § 276 rozp. Min. Rol. z dnia 9.1.1928 w sprawie wykonania tegoż rozporządzenia (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167), tudzież zgodnie z zarządzeniem Min. Rol. z dnia 17 października nr 106/13 w związku ze stwierdzeniem na terenie województwa łódzkiego pierwszych wypadków zarazy stadniczej oraz na podstawie art. 46 (1) 47 (1) ustawy z dnia 30.3.193 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. nr 30/39, poz. 200) zarządzam przeglad wszystkich bez wyjątku koni, znajdujących się na terenie Wielkiej Łodzi.

Przegląd ten odbędzie się w następujących terminach:

Table with 4 columns: Teren, Data przeglądu, Godz., Miejsce przeglądu. Rows include Kom. M.O. 7, 8 i 9; 15 i 6; 4, 5 i 14; 13 i 3; 1, 2 i 12; 10 i 11.

Konie doprowadzone być mają ze wszystkimi posiadaczami na nie tymczasowymi dowodami tożsamości. O koniach chorych lub niedoprowadzonych z jakichkolwiek innych powodów należy w odpowiednim terminie złożyć pisemne zameldowanie przewodniczącemu właściwej Komisji Przeglądowej.

Winni nie zastosowania się do powyższego zarządzenia pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej z art. 99 i 100 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.7.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673), przewidujących karę więzienia do lat pięciu i grzywny do 10.000 zł., i z art. 90 ustawy z dnia 30.3.39 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. nr 30/39 poz. 200), przewidującego karę aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł. albo obie te kary łącznie.

Za prezydenta Miasta (—) Stanisław Duniak Wiceprezydent Miasta Łódź, dn. 4 grudnia 1945 r.

Lekarze

DR. RATAJ — Zurakowska z Warszawy specjalistka chorób skórnych, wenerycznych u kobiet. Kosmetyka lekarska, Piotrkowska Nr. 33. — Godz. 11 — 1 i 3 — 5.

Dr. MARIA WILKOVA choroby oczu — przyjmuje 4 — 6 pp. Świętokrzyska 6 m. 5, tel. 179.80.

- 4) Punkty rozdzielnictwa kontyngentowego mleka (Sklepy Powszechnej Spółdzielni Spożywców, Wojewódzkiego Związku Inwalidów Wojennych, Oddziału Mleczarsko Jajczarskiego „Społem”, Spółdzielni „Placówka”, Spółdzielni Fabrycznej „Księży Młyn” oraz terenowe zlewnie Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w obrębie Wielkiej Łodzi) przy rejestracji kartek mlecznych będą wycinać I kupon rejestracyjny, zaś II kupon rejestracyjny będzie służyć do pokrycia 31 dnia w miesiącach o tej ilości dni. 5) Kupony kontrolne, naklejone na arkuszu papieru kolejno, zgodnie z numeracją za każdy ubiegły miesiąc, powinny być przedkładane przez ob. ob. kierowników sklepów (zlewni) za pośrednictwem swoich central do Oddziału Kontroli Kuponów Wydziału Apropowizacji i Handlu w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.

Teatr, muzyka sztuka

Teatr W. P. (Cegielińska 27) godz. 19.15 „Ostrożnie, świeżo malowane!”, Teatr Powszechny TUR (11 Listopada 21) godz. 19.15 „Pan Jowialski”, Teatr Kameralny Domu Żołnierza (Przejazd 34) godz. 19.15 „Pygmalion”, Teatr Syrena (Traugutta 1) godz. 19.15 „Miłość i propaganda”, Teatr Komedia Muzyczna (Nawrot 27) godz. 19.15 „Podwójna buchalteria” z udziałem Stanisława Flaseckiej, Teatr Gong (Kilińskiego 124) godz. 19.15 „Raz na lewo, raz na prawo”.

TEATR WP.

Codziennie o godz. 19.15 „Ostrożnie świeżo malowane René Fauchois w świetnej interpretacji Woszczerowicza, Godlewskiej, Jezierskiej, Labuńskiej, Luczyckiej, Mrozowskiej, Bugajskiego, Daczyńskiego, Maliszewskiego, Modrzewskiego, reżyserii Edmunda Wiercińskiego i dekoracji Ottona Axera. Jutro w sobotę, o godzinie 15 ukaże się po dłuższej przerwie znakomita Perzyńskiego „Lekkomyślna siostra”.

TEATR POWSZECHNY

Gra codziennie o godz. 19.15, w niedziele dwukrotnie o godz. 16 i 19.15 komedie Aleksandra Fredry „Pan Jowialski”, która już wkrótce przekroczy liczbę 40 przedstawień. Obsada premierowa: Zelwerowicz (Szambelan) Grolicki (rola tytułowa), Dąbrowska, Rachwałska, Tymowska, Bogucki, Borowski, Pietraszkiewicz i Szubka. W próbach jedna z najpiękniejszych sztuk ze światowego repertuaru teatralnego „Świerszcz za kominem” Karola Dickensa.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”

w Domu Kultury Milicjanta, w-wrot 27. Dziś i codziennie o godz. 19.30 zabawna komedia w 3-oh aktach p. t. „PODWÓJNA BUCHALTERIA” Piotrkowska 102a.

W dniu 8-go grudnia br., jako w dniu Kupca, o godz. 11.15 w Katedrze św. Stanisława Kostki, odprawiona zostanie uroczysta Msza Św. za poległych i zmarłych kupców łódzkich, o czym zawiadamia wszystkich Kolegów Zarząd Związków Kupców w Łodzi.

Advertisement for FOTOGRAFICZNYCH (Photographic) featuring HURTOWA SPRZEDAŻ (Wholesale Sale) of PAPIERÓW, PŁYT I BŁON (Paper, Plates and Films). Location: Bydgoskiej Fabryki Foto-Chemicznej (d. „ALFA”) ob. pod Zarz. Przed. Państw. FILM POLSKI. Address: Łódź, Pl. Wolności 2 Dyrekcja Dz. Fabrykacji Bydgoszcz, Garbary 3 Fabryka Warszawa, Marszałkowska 56 Sklep Bydgoszcz wysyła również towar za zaliczeniem.

Ogłoszenie o przetargu

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Łodzi, Wydział Kolei Wąskotorowych ogłasza przetarg nieograniczony na roboty remontowe w budynku PKP, przy ul. Aleja 1-go Maja Nr. 16 w Łodzi.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na roboty remontowe w budynku PKP, przy ul. Aleja 1-go Maja nr. 10 w Łodzi” należy składać do dnia 12 grudnia 1945 r. do godz. 10 rano w Wydziale Kolei Wąskotorowych, Dział Drogowy, gdzie również można otrzymać sople kosztorysy i materiały przetargowe.

Do oferty należy dołączyć pokwitowanie na wniesione wadium przetargowe. Wadium w sumie 3.000 — zł. należy wnieść do Kasy Dyrekcyjnej PKP. w Łodzi.

Otwarcie ofert nastąpi 12 grudnia 1945 r. o godz. 11 w Wydziale Kolei Wąskotorowych ul. Śródmiejska 20.

Dyrekcja PKP zastrzega sobie prawo wyboru dowolnego oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania motywów. Łódź dnia 5 grudnia 1945 r.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych

Zofiarowanie pracy

CUKIERNIK wykwalifikowany i uczeń na dokończenie praktyki potrzebni do cukierni Tadeusza Szaniawskiego, Piotrkowska 105.

GOSPODIA samodzielna potrzebna zaraz tel. 127-56, Gdańska 33/6 godz. od 14-16-ej lub 19-21-ej.

POTRZEBNA służąca z gotowaniem, St. Te-gi Piotrkowska 35 (sklep).

Kupno i sprzedaż

KETTELMAZYNE — zcebiarke, inną, nawet uszkodzoną prywatnie kupię. Wólczanska 13, Dozorca.

NATYCHMIAST sprzedam maszynę do szycia członkową, harmonię 24 basy i radio aparat, Edwarda 12/2 (Widzew).

Zagubione dokumenty

ZGUBIONO tymczasowy dowód osobisty Janczyka Witolda. Pabianice Waska 8.

FRADSZTERN Władysław zgubił zaświadczenie z Instytutu Głuchoniemych i inne dokumenty. Sołna 8/6a.

ZGUBIONO kartę rejestracyjną z RKU, dypłom czeladniczy, kowalski, kartę rejestracyjną na kuznie, przepustkę i kartę rejestracyjną rowerowa, Winkler Stanisław wieś Jordanów gm. Galkówek.

Różne

PARAFINE, stearyne, wosk, wosk ziemny, syntetyczny, zakupimy w każdej ilości. Bazar Katolicki, Łódź, Sienkiewicza 49

RADIO — naprawy, przeróbki fachowo, solidnie. K. Pietrzak, Łódź, Kilińskiego 86

UNIEWAŻNIA się skradzione dokumenty: legitymacje, członkowska przewodników komnych Nr. 38, tymczasowy dowód tożsamości konia i palcówka na nazwisko Jaranowskiego Feliksa ul. Janiny 16 (Chojny)

MASZYNISTKA i sekretarka z długoletnią praktyką — poszukuje posady od zaraz — Zgłoszenia pod „Posada”.

UNIEWAŻNIAM skradzioną legitymację robotniczą Nr. 13433 na ŁWEKD, i legitymację służbową PZT na nazwisko Stanisława Cz. zowskiego, Pabianice, Moniuszki 13.

POTRZEBNY fryzjer męski i damski męski, Łódź, Kilińskiego 7.

Lokale

POKOJU umebłowanego ewentualnie przy kulturalnej rodzinie — poszukuje solidna pani — zgłoszenia pod „Zaraz”.

ODSTĄPIE sklep — zwrot za remont. Wiadomość w Adm. „Głosu Robotniczego”.

CENY OGŁOSZEŃ Drobne: za wyraz pętlowy poza tekstem — 5 zł. Inne ogłoszenia: za milimetr — szpalte poza tekstem — zł. 14, w tekście — zł. 21. — W numerach niedzielnych i świątecznych — 50 procent drożej.

Wydawca: Woj. Komitet PFK w Łodzi. Komitet Redakcyjny. Red. i Adm. Łódź Piotrkowska 86. Tel.: 254-21, Drukarnia Zakł. Graf. Spółdzielni Wyd. „Książka”. D-06079